

En els darrers anys, la llengua catalana ha viscut una forta expansió a l'estranger: cada vegada hi ha més persones interessades a estudiar-la. Segons l'InformeCAT de 2018, un total de 10.048.969 persones parlen català als estats d'Espanya, Principat d'Andorra, França i Itàlia, i s'han registrat un total de 6.952 estudiants de Català com a Llengua Estrangera (CLE) en el món. Un cas cridaner d'este interès pel català és Itàlia, un dels estats amb més universitats que posseïxen departaments de filologia catalana: hi ha un total de catorze universitats que ofereixen cursos de llengua i literatura. Partint d'aquesta panoràmica tan interessant, pretenc desenvolupar uns estudis enfocats a la didàctica CLE a partir no només de la poesia de Vicent Andrés Estellés, sinó de tota la seua obra, comprenent la prosa, els dietaris, el teatre i el periodisme. Si bé hi ha alguns treballs sobre l'explotació de la poesia de Estellés en l'assignatura de L1, i fins i tot s'ha intentat utilitzar la seua poesia com a instrument per a les classes de CLE (vegeu la tesi doctoral de Monferrer Palmer i el llibre *Vicent Andrés Estellés i la literatura a l'aula*), això ha sigut només un esbós que no s'ha endinsat en el vast món del CLE ja que el seu treball es fixa més en la L1. Per tant, l'objectiu de la meua investigació, es fonamenta en la creació de diverses unitats didàctiques pensades per als tres macronivells lingüístics establerts pel MCER, tot utilitzant la poesia i, més en general, l'obra estellesiana en la seua totalitat com a fil conductor. D'aquesta manera es donarà importància no només a l'estudi de la llengua i de la gramàtica, sinó també a la cultura i a la literatura durant les classes de CLE. El manual didàctic que pretenc desenvolupar està format per seqüències innovadores basades en els textos estellesians i compta també amb un taller de traducció poètica – ja que la traducció és una eina fonamental per a ensenyar una LE/L2 – i diversos seminaris basats en les geografies literàries per tal de conèixer els territoris catalanoparlants a través dels textos d'Estellés. El marc teòric dins del qual es mou la investigació té les seues arrels en l'obra estellesiana i en la disciplina del Català com a Llengua Estrangera. Com a exestudiant CLE, he pogut comprovar *in situ* que l'ensenyament del català a l'estranger té alguns punts dèbils, entre els més evidents hi ha la variació lingüística per exemple. Per tant, amb aquest treball, vull “descentralitzar” la llengua i la cultura catalana per tal de fer conèixer totes les seues varietats, tant a nivell lingüístic, com a literari i cultural. Per fer tot això he decidit triar Estellés com a base per a la investigació i el desenvolupament de les unitats didàctiques, perquè crec que encarna una figura polièdrica que es pot aprofitar molt bé en diversos àmbits del CLE i amb resultats molt profitosos.